U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **H. M. D.**, zast. JUDr. Irenou Slavíkovou, advokátkou se sídlem Wenzigova 5, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2018, čj. OAM-938/ZA-ZA11-HA12-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 6. 2018, čj. 62 Az 12/2018-40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím vydaným dne 20. 2. 2018 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke krajskému soudu, který ji zamítl rozsudkem ze dne 20. 6. 2018 uvedeným v záhlaví.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Přijatelnost kasační stížnosti stěžovatel spatřuje ve skutečnosti, že u zastupitelského úřadu ČR v Hanoji je velmi obtížné dosáhnout pobytového oprávnění. Podle stěžovatele není řádně vyhodnocena možnost udělení humanitárního azylu, neboť žalovaný tuto skutečnost nezahrnul mezi kritéria pro jeho udělení a jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Za nepřezkoumatelný považuje stěžovatel i rozsudek krajského soudu. Důvod pro udělení doplňkové ochrany či humanitárního azylu spatřuje stěžovatel v tom, že vietnamští občané, kteří dlouhodobě pobývali v cizině nebo kteří někdy požádali v cizině o azyl, mohou být šikanováni státní mocí. Stěžovatel v řízení před soudem uvedl, že se v ČR dne 10. 6. 2018 zúčastnil demonstrace před vietnamským velvyslanectvím, kde projevil své politické názory (kritiku Vietnamu v otázce ochrany životního prostředí). Obává se, že účastníci demonstrace mohli být monitorováni a v budoucnu mu kvůli tomu může hrozit pronásledování. Rozhodující orgány nevěnovaly ani dostatečnou pozornost osobním poměrům stěžovatele, jehož celá

rodina je integrována v ČR, má zde také manželku, která je občankou ČR, studuje a stěžovatel ji živí. Stěžovatel zde také splácí vysoký úvěr, což by po nuceném vycestování z ČR dále nemohl.

[3] Žalovaný pokládá své rozhodnutí ohledně § 14 zákona o azylu za dostatečné a i rozsudek krajského soudu je podle něj správný. Navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl nebo případně zamítl.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu by zakládala přijatelnost kasační stížnosti, pokud by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé; takovou vadu však NSS neshledal. Krajský soud se dostatečně věnoval zjištěním žalovaného i tvrzením stěžovatele, popsal rozhodný skutkový stav a se všemi žalobními námitkami se řádně a srozumitelně vypořádal.

[7] Stěžovatel nesplňuje žádný z důvodů pro udělení azylu podle § 12 a § 13 či doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu. Během správního řízení uvedl, že do ČR odjel v roce 2009 za studiem, které však ani nezapočal a svůj pobytový status následně změnil na povolení k pobytu za účelem podnikání. Toto povolení skončilo dne 14. 6. 2017 a nebylo stěžovateli prodlouženo, neboť včas neodstranil vady žádosti o prodloužení povolení. Proto podal dne 9. 11. 2017 žádost o azyl (tedy až ve chvíli, kdy mu hrozilo vycestování z území ČR). Institut azylu však neslouží k legalizaci pobytu cizince na území ČR z ekonomických důvodů ani kvůli skutečnosti, že stěžovateli nebylo prodlouženo pobytové oprávnění a je obtížné si jej v zemi původu vyřídit. Ostatně to již stěžovateli dostatečně vysvětlil krajský soud i žalovaný. Stěžovatel neměl v zemi původu nikdy problémy se státními orgány ani problémy z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k sociální skupině či z důvodu zastávání politických názorů. Samotná účast na jedné demonstraci v ČR obecně takové problémy založit nemůže.

[8] K otázce humanitárního azylu se NSS vyjádřil např. v rozsudku ze dne 11. 3. 2004, čj. 2 Azs 8/2004-55: tento druh ochrany připadá v úvahu typicky u osob zvláště těžce postižených či nemocných, případně v kombinaci s vysokým věkem, nebo u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory. Žádný z těchto důvodů však na případ stěžovatele nedopadá. Stěžovatel poukazoval pouze na skutečnost, že zde má manželku a rodinu, splácí zde úvěr a je obtížné získat na zastupitelském úřadě ČR v Hanoji pobytové oprávnění. Žádná z těchto skutečností však na první pohled nemůže být důvodem pro udělení humanitárního azylu, proto nebylo potřeba, aby žalovaný tuto otázku obsáhle rozebíral. Rozsah odůvodnění rozhodnutí žalovaného je proto i v tomto ohledu dostatečný a NSS jej nepovažuje za

pokračování

nepřezkoumatelné. Žalovaný nevybočil z mezí a hledisek stanovených zákonem pro posuzování možnosti udělit stěžovateli humanitární azyl.

[9] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[10] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2018

Ondřej Mrákota
předseda senátu